

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání dne [datum] v senátě složeném z předsedy JUDr. Jindřicha Fastnera a soudců JUDr. Aleše Holíka a Mgr. Viktora Macha odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 6. 2014, č.j. 1 T 10/2011-3067, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaných se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu v celém rozsahu zrušuje.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že obžalování

1) [jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],

2) [jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],

jsou vinni, že

[jméno] [příjmení]

po dohodě s odsouzeným [jméno] [příjmení], [datum narození], který provozoval v objektu [adresa] v obci [obec], okres [okres], noční klub Dallas, a po dohodě s obžalovaným [jméno] [příjmení], který provozoval v objektu [adresa] v obci [obec], okres [okres], Night club Riviera, smluvil obžalovaný [jméno] [příjmení] poskytování sexuálních služeb za úplatu:

[jméno] [příjmení], [datum narození], která takto působila od srpna 2009 do dubna 2010 v nočním klubu Riviera a od [datum] do [datum] v nočním klubu Dallas,

[jméno] [příjmení], [datum narození], která takto působila od května 2010 do června 2010 v nočním klubu Riviera,

[jméno] [příjmení], [datum narození], která takto působila od srpna 2010 do [datum] v nočním klubu Dallas,

tedy

jiného zjednal k provozování prostituce,

[jméno] [příjmení]

jako provozovatel Night clubu Riviera v objektu [adresa] v ul. [ulice] v obci [obec], okres [okres], uzavřel ústní dohody o poskytování sexuálních služeb za úplatu v jím provozovaném zařízení:

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila od [datum] do května 2009,

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila nejméně od října 2007 do března 2009 a od listopadu 2009 do [datum],

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila nejméně od února 2008 do [datum],

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila nejméně od června 2009 do [datum],

se [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila od ledna 2010 do června 2010,

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila od září 2007 do [datum],

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila od května 2010 do června 2010 a od srpna 2010 do [datum],

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila nejméně od března 2009 do srpna 2010,

s [jméno] [příjmení], [datum narození], která zde působila od srpna 2009 do dubna 2010,

tedy

jiného zjednal k provozování prostituce,

t i m spáchali

obžalovaný [jméno] [příjmení]

přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za přečin kuplířství a za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 1 T 10/2011–2892 ze dne 2. 8. 2012, podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úbrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu čtyř roků.

Obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 189 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a tří měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu dvou roků.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 6. 2014, č.j. 1 T 10/2011-3067 byl obžalovaný [jméno] [příjmení] odsouzen pro přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku. Za tento přečin a za další sbíhající se přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl pravomocně odsouzen předchozím rozsudkem téhož soudu ze dne 2. 8. 2012, č.j. 1 T 10/2011-2892, byl obžalovanému [jméno] [příjmení] uložen úhrnný trest odnětí svobody na tři roky, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let.

Stejným rozsudkem byl obžalovaný [jméno] [příjmení] odsouzen pro přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let.

Podle skutkových zjištění vyjádřených ve výroku rozsudku krajského soudu se měl obžalovaný [jméno] [příjmení] dopustit uvedeného přečinu v podstatě tím, že v období let 2009 až 2010 zjednal k provozování prostituce v nočním klubu Dallas v Býšti a v Night clubu Riviera ve Vamberku tři ženy, které zde provozovaly sexuální služby, přičemž z jejich výdělku za poskytování sexuálních služeb měl obžalovaný [příjmení] obdržet přesně nezjištěnou částku. Určitý přesně nezjištěný podíl na výnosu z poskytování sexuálních služeb měl obžalovaný obdržet i od provozovatelů uvedených podniků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Obžalovaný [jméno] [příjmení] se měl uvedeného přečinu kuplířství dopustit tím, že jako provozovatel Night clubu Riviera ve [obec] zjednal k poskytování sexuálních služeb za úplatu v tomto podniku celkem devět žen, které zde působily v letech 2006 až 2010, z jejich výdělků přitom tento obžalovaný měl získávat peníze. Se jmenovanými ženami obžalovaný uzavíral ústní dohody o poskytování sexuálních služeb za úplatu, stanovoval podmínky a pravidla rozdělování zisků z těchto sexuálních služeb a vydával inzeráty k získávání nových osob poskytujících sexuální služby. Od uvedených žen měl obdržet podle krajského soudu finanční částky v přesně nezjištěné výši.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání oba obžalovaní do výroků o vině i o trestu.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že se nalézací soud náležitě nevypořádal s jeho námitkami ani se závěry předchozího rozhodnutí odvolacího soudu, kterým byl zrušen dřívější odsuzující rozsudek. Na rozdíl od dřívějšího rozsudku nebyl obžalovaný uznán vinným zločinem obchodování s lidmi podle § 168 tr. zákoníku, ale byl odsouzen pro přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku. Základem objektivní stránky uvedeného přečinu je kořistění z prostituce, za to však nelze považovat inkasování i sebemenšího finančního prospěchu. Pak by totiž museli být trestně stíháni např. i všichni taxikáři, kteří dostávali finanční bonus za dovezené zákazníky. Podle obžalovaného se napadený rozsudek náležitě nevypořádal s úvahou vyjádřenou v předchozím rozhodnutí odvolacího soudu, který poukázal na svolení poškozeného, jako na okolnost vylučující protiprávnost ve smyslu § 30 tr. zákoníku. Uvedený přečin je řazen mezi trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, nepatří mezi trestné činy proti zdraví, s ohledem na povahu uvedeného trestného činu se měl nalézací soud zabývat i posouzením toho, zda vůbec byla zasažena u každé jednotlivé poškozené lidská důstojnost v sexuální oblasti. Pokud by se tím zabýval podrobněji, pak by musel zjistit, že uvedené dívky sex za peníze provozovaly rády a samy aktivně možnost takového výdělku vítaly. V tíživé finanční situaci se neocitly v době před zahájením provozování prostituce, ale naopak až tehdy, když musely z podniku v září 2010 odejít. Výslovně pak obžalovaný připomněl pasáž předchozího rozhodnutí odvolacího soudu, který poukázal ve vztahu k postihu trestných činů obchodování s lidmi a kuplířství na problematiku svolení poškozeného jako okolnosti vylučující protiprávnost činu s tím, že by v této posuzované věci nemuselo jít o případ kořistění z prostituce, k jakému dochází v jiných případech, kdy ženy provozující prostituci získávají jen velmi malou, nepoměrnou část z celkové ceny sexuální služby.

V posuzované věci se podmínky výkonu činnosti v nočním klubu obžalovaného [jméno] [příjmení] mohly jevit jako oboustranně výhodné.

Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nebyl důvod přičítat k jeho tíži žádné přítěžující okolnosti. Jeho předchozí trestná činnost je starého data a nijak nesouvisí s nyní posuzovanou věcí. Žádný podklad nemá ani úvaha o tom, že se měl údajně obžalovaný podílet na dlouholetém náboru žen v těžké finanční situaci. Citelně byl obžalovaný postižen už samotným dvouletým pobytem ve vazbě a i tato okolnost měla být zohledněna při ukládání trestu. Nedůvodně byl právě tomuto obžalovanému uložen trest přísnější než spoluobžalovaným, kteří sami provozovali uvedené noční podniky.

Obžalovaný poukázal na to, že on pouze sjednal kontakt mezi uvedenými ženami a provozovateli nočních podniků, sám z této záležitosti neměl žádný finanční prospěch. Navrhl proto, aby odvolací soud přezkoumal, zda byla naplněna zejména objektivní stránka přečinu kuplířství, a poté aby byl v uvedeném bodě zproštěn obžaloby. Dále by měl odvolací soud zohlednit všechny okolnosti vyznívající ve prospěch obžalovaného a poté obžalovanému [jméno] [příjmení] uložit za přečin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku jen mírný trest na spodní hranici trestní sazby, např. kratší trest obecně prospěšných prací.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] rovněž odvolání zaměřil proti výrokům o vině i o trestu. Připomněl, že odvolací soud v předchozím rozhodnutí poskytl nalézacímu soudu možnost, aby dokazování doplnil a mohl tak zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností. V novém rozhodnutí však nalézací soud důkazy nehodnotil dostatečně pečlivě a řadu významných okolností dostatečně nezohlednil. Náležitě se pak nevypořádal ani s názorem obsaženým v předchozím rozhodnutí odvolacího soudu.

Tento obžalovaný dále zdůraznil, že všechny zmiňované ženy se prostitucí živily už před působením ve zmiňovaném nočním klubu, samy se na tuto práci hlásily, obžalovaný jim poskytl přístřeší a veškerý servis, který potřebovaly, zajistil jim ochranu a dokonce i zdravotní prohlídky. Za to mu ženy dobrovolně platily a pro všechny bylo zřejmé, že žádná služba není zadarmo. S ohledem na uvedené okolnosti není ani na místě označovat uvedené ženy jako poškozené. Není totiž vůbec patrné, kým nebo čím by měly být poškozeny.

Prostituce podle něj zůstává problémem, který se zatím nedočkal politicky přijatelného řešení. Podobné podniky existují a fungují, za jejich provozování jsou postihováni však jen někteří z provozovatelů. Ohledně souhlasu poškozených lze akcentovat, že z jejich strany mnohdy nešlo ani o prostý souhlas, ale o aktivní vyhledávání práce v tomto nočním klubu. Informace o podmínkách práce v tomto podniku si mnohdy ženy předávaly samy a tyto podmínky respektovaly.

K posouzení případného kořistění prostituce poukázal odvolací soud již v předchozím rozhodnutí na to, že by bylo nezbytné odečíst náklady související s provozováním klubu od údajného celkového měsíčního prospěchu. Touto otázkou se však nalézací soud náležitě nezabýval, a to i přesto, že odvolací soud vyhodnotil jako sporné výpovědi svědkyň týkající se výpočtu měsíčních příjmů z této činnosti. Nalézací soud nakonec ani nemohl zjistit, kolik vlastně jednotlivé ženy vydělávaly, v mnohé dny ani zákazník nepřišel nebo přišel jeden či dva. V tyto dny svědkyně nepracovaly, pospávaly nebo surfovaly na internetu, samy také provozovaly výkony, ze kterých nikomu nic neodváděly, jako byl např. tanec u tyče anebo tzv. eskort. Jejich počáteční tvrzení žádné podklady nebo záznamy nepodporují, ani po předchozím zrušujícím rozhodnutí tedy nalézací soud uvedenou otázku náležitě neobjasnil.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] také vyzdvihl, že k provozování této profese nebyly uvedené ženy nijak nuceny, samy chtěly prostituci vykonávat a vykonávají ji i nadále, jejich souhlas s podmínkami provozu klubu nebyl žádnou z výpovědí vůbec zpochybněn a jim samotným

vyhovovalo, že nemusely zajišťovat nutné služby související s provozováním podniku. Jejich vyjádření o dobrovolnosti a spokojenosti nesvědčí o jakémkoli snížení jejich lidské důstojnosti.

I obžalovaný [jméno] [příjmení] proto navrhl, aby jej odvolací soud zprostil obžaloby.

Intervenující státní zástupce navrhl zamítnout odvolání obžalovaných jako nedůvodná.

Z podnětu podaných odvolání přezkoumal odvolací soud všechny výroky napadeného rozsudku a přezkoumal i řízení, které vydání rozsudku předcházelo. V uvedené věci přitom rozhodoval odvolací soud již opakovaně, neboť dřívějším usnesením ze dne 3. 1. 2013, č.j. 2 To 105/2012-2974, zrušil předchozí rozsudek téhož soudu ze dne [datum] ve výrocích o vině u obžalovaných [příjmení] a [příjmení] (s výjimkou výroku o vině přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl odsouzen obžalovaný [jméno] [příjmení]) i ve výrocích o trestech, které byly těmto obžalovaným uloženy, a v tomto rozsahu věc vrátil nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud v Ústí nad Labem v této věci rozhodoval na podkladě obžaloby podané celkem proti čtyřem osobám. Rozsudkem ze dne 2. 8. 2012, sp. zn. 1 T 10/2011 rozhodl o vině všech čtyř obžalovaných a v případě [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nabyl tento rozsudek právní moci. V uvedeném předchozím rozsudku byli obžalovaní [příjmení] a [příjmení] odsouzeni pro zvlášť závažný zločin obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a pro zločin kuplířství podle § 189 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Nalézací soud tehdy dovodil, že k provozování prostituce obžalovaní zjednali i nezletilou [jméno] [příjmení], které dosud nebylo osmnáct let, což obžalovaní věděli. Dále tehdy nalézací soud vyvodil, že obžalovaní kořistili z prostituce provozované jiným v úmyslu získat pro sebe značný prospěch, přičemž u [jméno] [příjmení] byl výnos z uvedené činnosti vyčíslen na částku nejméně 2.500.000 Kč.

Z podnětu odvolání obou obžalovaných odvolací soud usnesením ze dne [datum] zrušil výrok o vině uvedenými zločiny a uložil nalézacímu soudu, aby podrobněji objasnil, zda skutečně obžalovaní znali nízký věk nezletilé [jméno] [příjmení] a jaký byl skutečný majetkový prospěch obžalovaných pocházející z výnosů provozování prostituce. Odvolací soud poukázal i na to, že se nalézací soud přesvědčivě nevypořádal s námitkami obhajoby, která poukazovala na dobrovolnost prostituce provozované v podnicích obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. V té souvislosti připomněl výpovědi svědkyň, které byly s podmínkami v uvedených podnicích spokojeny a s hledem na poskytnutý servis nepovažovaly odvedené finanční částky za nepřiměřené. Zde odvolací soud poukázal na to, že za podobných podmínek by nemuselo být jednání posuzováno vyloženě jako kořistění z prostituce jiného.

V nyní přezkoumávaném rozsudku ze dne [datum] se pak nalézací soud přiklonil k názoru, že nebylo spolehlivě a bez pochybností prokázáno, že by obžalovaní bezpečně znali údaje o věku [jméno] [příjmení], jmenovitě to, že ještě nedovršila osmnácti let. S ohledem na tento závěr nebyli nově obžalovaní odsouzeni pro zločin obchodování s lidmi podle § 168 tr. zákoníku. K otázce možného finančního prospěchu obžalovaných z výdělků žen poskytujících sexuální služby pak nalézací soud dovodil, že od jednotlivých žen obžalovaní obdrželi přesně nezjištěnou částku, jejíž konkrétní výši ale nelze vůbec stanovit.

Odvolací soud v dané věci rozhodoval jen z podnětu odvolání obžalovaných, neboť v jejich neprospěch odvolání podáno nebylo. Ve smyslu § 264 odst. 2 tr. řádu byl proto vázán omezením v tom směru, že v dalším řízení nemohlo dojít ohledně žádných okolností ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaných. V dalším řízení tedy nemohl odvolací soud vyvodit žádné závěry, které by pro obžalované byly méně příznivé, než v napadeném rozsudku, nemohl tedy vyčíslit ani žádnou konkrétní finanční částku, kterou případně mohli obžalovaní převzít z výnosu prostituce od jednotlivých žen.

Nalézací soud sice v odůvodnění svého rozsudku poukázal na řadu rozhodnutí Nejvyššího soudu vztahujících se k problematice trestného činu kuplířství, zejména pokud jde o postih kořistění z

prostituce, k prokázání této okolnosti je však nezbytné dovodit z provedených důkazů bez pochybností, že obžalovaní získali z výnosu prostituce alespoň minimální konkrétní majetkový prospěch. Nálezací soud měl podle pokynů obsažených v předchozím zrušujícím rozhodnutí odvolacího soudu v tomto směru doplnit dokazování k objasnění toho, jaký finanční prospěch měli skutečně obžalovaní z výnosu prostituce získat, když o této otázce vyvstaly pochybnosti a odvolací soud poukázal na jednotlivé nejasnosti, sporné momenty a nedostatky v hodnocení stávajících důkazů v předchozím zrušeném rozsudku. Nálezací soud však v novém rozhodnutí zmínil jen to, že o platbách za sexuální služby zřejmě žádné doklady nebyly vedeny, předložení listin o vynaložených nákladech proto označil za nadbytečné a nepřipadné a při formulaci popisu skutku ve výroku rozsudku vyjádřil názor, že nelze vůbec přesně zjistit finanční částky, které měli od jednotlivých žen získat obžalovaní.

Jestliže tedy v napadeném rozsudku nálezací soud dovodil, že nelze přesně a konkrétně stanovit ani minimální výši majetkového prospěchu, který měli získat obžalovaní z výnosu provozování prostituce, pak podle odvolacího soudu nelze spolehlivě uzavřít, že by bylo vůbec přesvědčivě prokázáno to, že obžalovaní kořistili z prostituce provozované jiným. Naplnění tohoto znaku uvedeného trestného činu tedy nebylo v posuzované věci spolehlivě prokázáno.

Kromě toho, že měli obžalovaní kořistit z prostituce provozované jiným, však byli v napadeném rozsudku uznáni vinnými i za to, že měli jiného zjednat k provozování prostituce. V tomto směru bylo možné akceptovat podrobně zdůvodněný závěr nálezacího soudu, který s odkazem na celou řadu důkazů, které podrobně rozebral, dovodil, že obžalovaný [příjmení] celkem se třemi ženami dojednal, že budou poskytovat sexuální služby za úplatu v nočních klubech v Dallas v obci [obec], který provozoval [jméno] [příjmení], a dále v nočním klubu Riviera ve [obec] provozovaném obžalovaným [jméno] [příjmení]. Druhý obžalovaný [jméno] [příjmení] pak uzavřel dohody o podmínkách poskytování sexuálních služeb za úplatu celkem s devíti jmenovitě uvedenými ženami, které pak provozovaly prostituci v uvedeném časovém období v podniku, který obžalovaný [příjmení] řídil. Toto jednání obžalovaných lze posoudit jako zjednání jiného k provozování prostituce a tedy jako jednu z alternativ naplňujících znaky přečinu kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku. Trestnost takového jednání pak nevylučuje ani souhlas poškozených. Naopak v případě, kdy by ženy byly najaty k provozování podobné činnosti proti své vůli, nátlakem, mohlo by být jednání takového pachatele posuzováno podle jiných přísnějších ustanovení trestního zákoníku.

Ze strany obžalovaných nešlo o jednání, které by bylo krátkodobé nebo zcela ojedinělé. Sám obžalovaný [jméno] [příjmení] byl v minulosti trestně stíhán a odsouzen prakticky za zcela shodné jednání a to trestním příkazem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 30. 6. 2005, sp. zn. 2 T 71/2005, jímž byl uznán vinným ze spáchání trestného činu kuplířství podle § 204 odst. 1 tr. zákona za jednání z období let 1998 - 2004. Při vědomí protiprávnosti podobného jednání obžalovaný jen formálně přenechal vedení podniku jiné osobě, prakticky však nadále noční klub řídil on sám. Za účelem poskytování sexuálních služeb pak v uvedeném podniku zaměstnal celkově devět žen.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] zjednal k provozování prostituce celkem tři ženy, dvě z nich přitom postupně pracovaly v obou zmiňovaných nočních klubech, přičemž obžalovaný [příjmení] byl v kontaktu s provozovateli obou těchto podniků. Důkazy podrobně rozebrané v uvedeném rozsudku svědčí o tom, že se obžalovaný [příjmení] této činnosti intenzivně věnoval a zamýšlel ji provozovat i v budoucnu.

Podle odvolacího soudu tedy bylo možné skutek, jak byl vymezen ve výroku rozsudku nálezacího soudu, i nadále posuzovat jako přečin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustili obžalovaní tím, že jiného zjednali k provozování prostituce. Nebyl však spolehlivě prokázán další alternativní znak, podle něhož by měli obžalovaní kořistit z prostituce provozované jiným.

Z podnětu odvolání obžalovaných proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil celý napadený rozsudek a sám poté ve věci nově rozhodl při vázanosti omezením vyplývajícím z § 264 odst. 2 tr. řádu. Obžalované uznal vinnými z té části jednání, která souvisela se zjednáním uvedených žen k provozování prostituce, přičemž z popisu skutku byly vypuštěny pasáže týkající se toho, že měli obžalovaní jednat se záměrem získat finanční prospěch a převzít od jednotlivých žen provozujících prostituci konkrétně nezjištěné finanční částky a obžalovaný [příjmení] další přesně nezjištěný finanční podíl prostřednictvím provozovatelů uvedených nočních klubů.

Právně bylo jednání obou obžalovaných posouzeno pouze v rámci jediné alternativy přčinu kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku jako zjednání jiného k provozování prostituce. Nebyla však použita další alternativa téže skutkové podstaty, totiž kořistění z prostituce, k jehož naplnění by bylo nutné prokázat zcela konkrétní, alespoň minimální dosažený majetkový prospěch.

Po novém rozhodnutí o vině obžalovaných musel odvolací soud nově rozhodnout i o uložení trestů. Obžalovanému [příjmení] byl přitom ukládán úhrnný trest i za další přčin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž právě tento trestný čin byl v posuzované věci závažnějším. Jeho podstata spočívala v tom, že obžalovaný [příjmení] měl během jednoho roku prodávat pervitin celkem osmi osobám, jedné další osobě měl opatřit marihuanu. Celkem měl nakládat neoprávněně s více než dvaceti gramy pervitinu. Při novém rozhodování, kdy byl uznán vinným ze spáchání trestné činnosti v menším rozsahu než v napadaném rozsudku nalézacího soudu, uložil odvolací soud tomuto obžalovanému kratší trest odnětí svobody, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřeně kratší zkušební dobu. S ohledem na předchozí život obžalovaného a páchaní trestné činnosti více útoky, především pokud šlo o distribuci drog více osobám, neshledal odvolací soud důvody k tomu, aby byl trest ukládán na samé spodní hranici trestní sazby. Vzhledem k tomu, že byl tento obžalovaný uznán vinným ze spáchání přčinu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku ohroženého trestem odnětí svobody od jednoho roku do pěti let a vedle toho ještě dalším přčinem, nelze dovozovat, že by trest jemu uložený byl nepřiměřeně přísný oproti trestu uloženému spoluobžalovanému [příjmení], jemuž byl ukládán v rámci mírnější trestní sazby odnětí svobody od šesti měsíců do čtyř let stanovené na přčin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku.

I v případě obžalovaného [jméno] [příjmení] po zúžení rozsahu trestné činnosti, pro kterou byl uznán vinným, považoval odvolací soud za nezbytné přiměřeně zmírnit výměru ukládaného trestu. I když tento obžalovaný byl pro podobné protiprávní jednání postihován již opakovaně a právě on byl provozovatelem uvedeného nočního klubu po celou řadu let a zaměstnával zde větší počet žen, uložil mu odvolací soud v rámci trestní sazby uvedené v § 189 odst. 1 tr. zákoníku kratší trest odnětí svobody v délce jednoho roku a tří měsíců, tedy výrazně v dolní polovině stanovené trestní sazby. Výkon uloženého trestu přitom podmíněně odložil jen na kratší zkušební dobu dvou let. Při stanovení relativně mírných trestů mohl zohlednit odvolací soud i skutečnost, že obžalovaní byli poměrně citelně postiženi již předchozím pobytem ve vazbě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Je proti němu možné podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 13. listopadu 2014

JUDr. Jindřich Fastner
předseda senátu